

2497/2008 ΜΠΡ ΛΑΜ

Αριθ. απόφ. 2497/2008

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Σπύρο Μελά,

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 18/9/2008
χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Για να δικάσει την υπόθεση στην οποία διάδικοι είναι :

ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ: ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ: 1) Ο Αστικός μη κερδοσκοπικός Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενος, 2) Ο Αστικός μη κερδοσκοπικός Συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενος και 3) Η Αστική μη κερδοσκοπική Εταιρεία με την επωνυμία ".....» με το διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, νόμιμα εκπροσωπούμενη, για τους οποίους παραστάθηκε η πληρεξούσια δικηγόρος Χριστίνα Κατσούδα.

ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1)..... , κάτοικος Λαμίας, ιδιοκτήτης επιχείρησης με τον τίτλο «..... » ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Δημητρίου Κοκαλάκη 2) , κάτοικος Λαμίας, ιδιοκτήτης επιχείρησης με τον τίτλο «...» ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Γεωργίου Ράπτη 3) κάτοικος Λαμίας, ιδιοκτήτης επιχείρησης με τον τίτλο «.....» ,ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Αλέξη Μαστρογιάννη 4)..... κάτοικος Λαμίας, ιδιοκτήτρια επιχείρησης με Τον τίτλο «..... », η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η υπ' αριθ.2304 Ασφ. 1432/2008 αίτηση τους για τη συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχική δικάσιμος η 26-6-2008 και μετ' αναβολήν η 24-7-2008 και μετά νέα αναβολή η παραπάνω αναφερόμενη.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Όπως προκύπτει από τη με αριθ.4193-23-6-2008 έκθεση επιδόσεως του διορισμένου στο Πρωτοδικείο Λαμίας δικαστικού επιμελητή Αντώνη Φαϊτά, ακριβές κυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με έκθεση κατάθεσης του δικογράφου της στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση να παραστεί στην συζήτηση της, κατά την δικάσιμο που αναφέρεται

στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην τέταρτη των καθ' όν. Η τελευταία δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο του δικαστηρίου κατά την αρχική δικάσιμο της 26-6-2008 πλην όμως παρέστη στο Δικαστήριο μετά του πληρεξουσίου της δικηγόρου Δημητρίου Κρούπη κατά την δικάσιμο της 24-7-2008 κατά την οποία η υπόθεση ανεβλήθη για τη σημερινή, μετά δεύτερη αναβολή, δικάσιμο κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το πινάκιο του δικαστηρίου. Κατά τη σημερινή λοιπόν δικάσιμο η τέταρτη των καθών δεν εμφανίσθηκε στο Δικαστήριο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο μ' αποτέλεσμα να δικάζεται ερήμην. Η διαδικασία ωστόσο θα προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρ.270 και 591 ΚΠολ.Δικ). Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται διότι κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δεν επιτρέπονται ένδικα μέσα (άρθρ.699 ΚΠολ.Δικ).

II. Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του Ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, αναπαραγωγή και γενικά στην διάδοση των έργων (Κουμάντος Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ. 1995 σελ.353 επ. ΠΠρ Θεσσαλ 10947/2008 ΝΟΜΟΣ ΜΠΑΘ.415/2004 αδημ.). Με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, ορίζεται ότι εισφορές παρέχουν οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας και οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται με τη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού «1. Όταν υλικός φορέας ήχου (ή εικόνας ή ήχου και εικόνας) που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομανητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 2.....3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων...» Η εισπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής υποχρεωτικά, εκ του νόμου, ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν. 2121/1993 υποχρεούμενοι, όπως ορίζει η προαναφερθείσα διάταξη να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής γίνεται κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β', 58 και 32 παρ. 1 του Ν.2121/93. Εδிகότερα σύμφωνα με το άρθρο 55 του ίδιου Νόμου « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α) να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσής των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή β) να εξασφαλίζουν στους

δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ. 1 του παρόντος νόμου γ) να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δημιουργών τα εισπραττόμενα ποσά δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου και να τη διανέμουν μεταξύ των δημιουργών ε) να προβαίνουν, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές, να ασκούν ένδικα μέσα, να υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, να παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, να ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και να ζητούν την κατάσχεση παρανόμων αντιτύπων, κατά το άρθρο 64 του παρόντος νόμου στ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττόμενων ποσών ζ) να ενεργούν, με σύμπραξη της δημόσιας αρχής ή κατά τη διαδικασία του άρθρου 64 του παρόντος νόμου τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα πώλησης ή ενοικίασης ή δανεισμού αντιτύπων ή δημόσιας εκτέλεσης των έργων που προστατεύουν για να διαπιστώνουν αν οι πράξεις αυτές δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα των δημιουργών. Η ιδρυτική πράξη του οργανισμού μπορεί... 2. Τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας μπορούν να ενεργούν πάντα, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα είτε η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της εξουσίας είτε στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα, νομιμοποιούνται δε πάντως στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων του δημιουργού που έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. 3. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δημιουργών που προστατεύονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 4. Αν αμφισβητηθεί από το δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, που περιεχόταν στη δήλωση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και στη σύμβαση που καταρτίστηκε με το χρήστη με βάση τη δήλωση αυτή, ανήκε στην αρμοδιότητα του οργανισμού, ο οργανισμός οφείλει να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη και ιδίως να παρέμβει στη σχετική δίκη. Αν αποδειχθεί ότι το έργο δεν ανήκε στην αρμοδιότητα του οργανισμού, ο οργανισμός εκτός από τις ποινικές ευθύνες οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο και η σχετική αγωγή εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών». Περαιτέρω κατά το άρθρο 56 του ίδιου Νόμου ορίζεται «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παράγραφος 1 του παρόντος νόμου. Οι εξαιρέσεις από την ποσοστιαία αμοιβή που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου.

Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 3. Οργανώσεις αντιπροσωπευτικές των χρηστών και οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να συμφωνήσουν εγγράφως, και πριν ανακύψει διαφωνία, τον ορισμό ενός προσώπου, καθοριζομένου ονομαστικώς ή βάσει ιδιότητας, ως διαιτητή Οι οργανισμοί

συλλογικής διαχείρισης καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος πρέπει να γνωστοποιείται προς το κοινό με δημοσίευση τους σε τρεις εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να είναι οικονομική. Κατά την κατάστρωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 4. Για την πραγματοποίηση των κατά την παράγραφο 1 περίπτωση α`, β`, γ` και δ` του προηγούμενου άρθρου διανομών, οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων των οποίων αντίτυπα παράγουν ή πωλούν ή εκμισθώνουν ή δανείζουν καθώς και των έργων που εκτελούν δημόσια με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που παρήχθησαν ή διατέθηκαν καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων. "5. Οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να υπαχθούν σε διαιτησία....."

Από το συνδυασμό των προπαρατεθεισών διατάξεων προκύπτουν τα ακόλουθα: Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας προκειμένου να προβούν σε σύναψη συμβάσεων με τους χρήστες έργων ήχου συντάσσουν αμοιβολόγιο, το οποίο ανακοινώνουν με δημοσίευση σε τρεις εφημερίδες. Το αμοιβολόγιο αυτό είναι υποχρεωτικό για τους χρήστες, οι οποίοι αν θεωρούν ότι η αμοιβή είναι προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, μπορούν να προσφύγουν στο Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου αυτό να καθορίσει την ανάλογη αμοιβή. Τέτοιο δικαίωμα δεν δικαιώμα έχουν οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης.

Αυτοί καθορίζουν μονομερώς κατά τη δικαία κρίση τους το εύλογο αμοιβολόγιο το οποίο δεσμεύει τους χρήστες. Αν οι τελευταίοι αρνούνται να καταβάλουν το οριζόμενο στο αμοιβολόγιο ποσό οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δικαιούνται να ασκήσουν εναντίον τους αγωγή κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδίου Δικαστηρίου. Η είσπραξη της εύλογης αμοιβής δεν είναι δυνατή με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αφού η ικανοποίηση μιας τέτοιας αξίωσης οδηγεί σε απαγορευμένη από το άρθρο 692 § 2 ΚΠολ.Δικ. πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος ενώ ούτε προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης δεν μπορεί να ζητηθεί διότι η απαίτηση δεν υπάγεται σε καμιά από τις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις του άρθρου 728 §1 ΚΠολ.Δικ., ούτε στην περίπτωση ζ της παραγράφου αυτής αφού με τις ρυθμίσεις του Ν.2121/1993 ο νομοθέτης δεν προσέβλεψε δυνατότητα προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης(Βλ. ΜΠΑΘ. 891/2007 αδημ. στο νομικό τύπο, επίσης 573/2006 αδημ. Ι. Κατράς Ασφαλιστικά Μέτρα Α' έκδοση σελ. 371-372). Η άποψη αυτή στοιχείται τόσο με την γραμματική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 56§ 2 του Ν2121/1993 η οποία ορίζει «Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων», όσο και από την συστηματική ένταξη της διάταξης αυτής στο άρθρο 56, ακριβώς κάτω από την προστατευτική για τους χρήστες διάταξη που ορίζει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν, χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος, να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου και πάνω από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 56 που ορίζει «Κατά την κατάστρωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις». Περαιτέρω δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης θέλησε οργανισμοί μονοπωλιακού ή οιονεί μονοπωλιακού χαρακτήρα, να μπορούν να ζητήσουν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων την προσωρινή επιδίκαση ενοχικής απαίτησεως δηλ. σχετικού και όχι απολύτου δικαιώματος. Από την όλη φιλοσοφία του Νόμου 2121/1993 προκύπτει ότι τα

ασφαλιστικά μέτρα επιφυλάχθηκαν για τις προσβολές απολύτων δικαιωμάτων του Ν.2121/1993 και όχι καταβολή αμοιβών από καταστηματαρχες, που πολλές φορές δεν ξεπερνούν το ποσό των 500 € ή και μικρότερα ποσά, αφού όταν πρόκειται για ασφαλιστικά και επιδικάζεται το ήμισυ της απαίτησης. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα απόλυτα περιουσιακά συγγενικά δικαιώματα που προβλέπονται από το Νόμο για τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας προστατεύονται με τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από τους Οργανισμούς Συλλογικής διαχείρισης (Βλ.αρθρ.46§2 ,47 Ν.2121/1993, Κουμάντο Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ.1995, σελ. 370 επ. και 394 επ.). Πέρα όμως από τα απόλυτα δικαιώματα ο Νόμος αναγνωρίζει στους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και σχετικά δικαιώματα δηλ. ενοχικές αξιώσεις (αρθρ.49 §1 εδ. α 18 §3,46§3 ,49§4. Ν.2121/1993).Τέτοια ενοχική αξίωση, είναι και η εύλογη αμοιβή του άρθρου 49. Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 55 § περ. ε και ζητούνται από τους δικαιούχους των σχετικών δικαιωμάτων ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης αφορούν την προσβολή των απολύτων δικαιωμάτων και όχι τον καθορισμό της εύλογης ενιαίας αμοιβής. Για τα απόλυτα δικαιώματα απαιτείται προηγούμενη άδεια του δικαιούχου. Για την παρουσίαση στο κοινό ενός υλικού φορέα που έχει νόμιμα εγγραφεί δεν απαιτείται άδεια αλλά μόνο γεννάται υποχρέωση εύλογης αμοιβής των καλλιτεχνών και του παραγωγού του υλικού φορέα(Βλ. Καλλινίκου Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά δικαιώματα εκδ. 2000,σελ.199). Αντίθετα τα ο προσδιορισμός της εύλογης ενιαίας αμοιβής κατά διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ζητείται από τους χρήστες και προϋποθέτει ότι ο χρήστης αμφισβητεί το ύψος της αμοιβής ,όχι και ότι αρνείται παντάπασιν την υποχρέωση του. Σε κάθε περίπτωση η ειδική ρύθμιση του άρθρου 56 με τον τίτλο «Σχέσεις με τους Χρήστες» θα ήταν περιττή αν γίνει δεκτό ότι με τα ασφαλιστικά μέτρα που οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να ζητήσουν κατά το άρθρο 55 §1 περ.ε μπορούν να ζητήσουν και τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής και την προσωρινή επιδίκαση της. Η αποδοχή της αντίθετης άποψης που εκφράστηκε στη Νομολογία κατά την οποία η αίτηση εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για καθορισμό της εύλογης αμοιβής είναι παραδεκτή και νόμιμη, υπό δύο μάλιστα εκδοχές (ότι η αίτηση αποτελεί γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο (ΜΠΑθ.415/2004, ΜΠΛαρ.1197/20043543/2004, ΜΠΛαμ.68/2003,972/2003,1758/200 3,1784/2003,794/2006, ΜΠΑμαλ..166/2002 (προσκομιζόμενες) ή μη γνήσιο ασφαλιστικό μέσο (ΜΠρΤρικ. 687/2003 Δνη 2004 604, ΜΠρΤρικ 578/2002, Δ 33, 1147 ΜΠΤρικ. 1250/2002Χρ.Ιδ.Δικ. Γ,173) δεν βρίσκει κανένα έρεισμα ούτε στη γραμματική ερμηνεία του Νόμου και οδηγεί σε σειρά από ερμηνευτικά και δογματικά αδιέξοδα (Κατράς ο.π.). Κυρίως δεν απαντά στο ερώτημα ποιο σκοπό εξυπηρετεί ο με αίτηση των οργανισμών και με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων καθορισμός της εύλογης ενιαίας αμοιβής όταν οι τελευταίοι μπορούν με τακτική αγωγή να ζητήσουν κατά την προσήκουσα διαδικασία (τακτική ή μικροδιαφορών), κατά την οποία θα κριθεί και το ύψος της εύλογης αμοιβής, την επιδίκαση ολόκληρης της αμοιβής που έχουν καθορίσει με το αμοιολόγιο και η οποία έχει γίνει απαιτητή με την παρέλευση δυό ημερών από τη χρήση της (αρθρ. 63§1 εδ.γ). Ο αναφερόμενος από την προαναφερθείσα άποψη σκοπός της ταχύτητας της διαδικασίας δεν συμβαδίζει με κάποιο επείγον συμφέρον των οργανισμών, όταν μάλιστα η απαίτηση εξαρτάται από την τυχαία και συμπτωματική χρήση του συγγενικού δικαιώματος, ενώ βρίσκει επαρκή λόγο όταν η αίτηση υποβάλλεται από τον χρήστη ο οποίος έχει συμφέρον να απολαύσει προσωρινά τη χρήση του δικαιώματος καταβάλλοντας την ζητούμενη ή προσδιοριζόμενη από το Μονομελές Πρωτοδικείο αμοιβή.

II. Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν με την υπό κρίση αίτηση ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» και έχουν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, έχουν δε, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο δικόγραφο της αίτησης, συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες σε αυτό πράξεις και αποφάσεις των αρμόδιων

οργάνων. Ότι ο πρώτος εξ αυτών έχει μέλη μουσικούς ο δεύτερος τραγουδιστές,- ερμηνευτές και ο τρίτος παραγωγούς (εταιρίες παραγωγής και εμπορίας) υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, όπως τα μέλη τους αυτά κατονομάζονται στο δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης, ενώ ο καθένας από τους οργανισμούς αυτούς αποτελεί τον μοναδικό, για την αντίστοιχη κατηγορία δικαιούχων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 § 1 του προαναφερόμενου νόμου, οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και εκπροσωπεί στο σύνολό της τη σχετική με αυτόν κατηγορία δικαιούχων της εν λόγω αμοιβής.

Ότι τα μέλη τους έχουν αναθέσει στους οργανισμούς αυτούς, με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, τη διαχείριση και την προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων επί των συμβολών τους, μεταξύ δε των σχετικών εξουσιών, που έχουν μεταβιβασθεί στους εν λόγω οργανισμούς από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται η διαπραγμάτευση, ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, της ενιαίας εύλογης αμοιβής και η διανομή στους δικαιούχους - μέλη των, της αμοιβής αυτής, η οποία διαμορφώνεται και προσδιορίζεται κατά τον τρόπο που ορίζεται από τον παραπάνω νόμο και κατανέμεται μεταξύ των κατηγοριών των εκπροσωπούμενων από τους ενάγοντες δικαιούχων της κατά ποσοστά προσδιοριζόμενα επίσης από τον ίδιο νόμο και από τους εσωτερικούς κανονισμούς των αιτούντων οργανισμών. Ότι οι οργανισμοί αυτοί, ως μόνοι στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των πιο πάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων, έχουν συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά απ αριθμούμενους στην κρινόμενη αγωγή αλλοδαπούς αντιπροσωπευτικούς οργανισμούς, συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες οι ενάγοντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι (μουσικοί, εκτελεστές, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί) για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων ή άλλως νομιμοποιούνται αυτοί (οι αιτούντες) στις ως άνω ενέργειες και πράξεις, με βάση τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992 και αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο. Ότι συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο, όπως επιτάσσει ο πιο πάνω νόμος, γνωστοποίησαν στο κοινό, μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, προσκάλεσαν δε τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τους καθ' ών η αίτηση, σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της ως άνω ενιαίας εύλογης αμοιβής, όσο και για τον τρόπο της νόμιμης καταβολής και είσπραξης αυτής ότι οι καθ' ών κακόπιστα δεν συμφώνησαν στον καθορισμό της εύλογης αμοιβής και αρνούνται την καταβολή της.

Επικαλούμενοι λοιπόν και επείγουσα περίπτωση, ζητούν να καθορισθεί και επιδικασθεί το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που οφείλουν για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου που πραγματοποίησαν οι καθ' ών- τις επιχειρήσεις των οποίων κατατάσσουν στην κατηγορία αμοιβολογίου εκείνων για τις οποίες η χρήση μουσικών έργων είναι χρήσιμη- μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα τους σε καθημερινή βάση για τα έτη 2007 και 2008 και τουλάχιστον για τις ώρες λειτουργίας τους στο ποσό των 150 συν 19% ΦΠΑ ετησίως για κάθε ένα από τους α' και γ' των καθών και για τα έτη 2007 και 2008 στο ποσό των 200 συν 19% ΦΠΑ ετησίως για κάθε ένα από τους β και δ των καθ' ών σύμφωνα με το εμβαδόν των καταστημάτων τους, να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της αμοιβής αυτής για τους παραγωγούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% του 50% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% του 50% στους τραγουδιστές, να υποχρεωθούν οι καθ' ών να προσκομίσουν στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού τους ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν την εν λόγω περίοδο προκειμένου να προβούν στην διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζουν ανά μήνα να προσκομίζουν κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιούν να καταδικασθούν οι καθ' ών στην εν γένει δικαστική δαπάνη των καθ' ών ποσού 700 η οποία καλύπτει τα έξοδα συντάξεως και κοινοποίησεως εξωδίκων, αιτήσεως, αμοιβή του εισπράκτορα τους, παράσταση του δικηγόρου κλπ. στα οποία αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης των καθ' ών

να προσκομίσουν τα οικονομικά τους στοιχεία τα οποία ήταν απαραίτητα για τη κατάθεση και τη συζήτηση της παρούσας αιτήσεως.

III. Σύμφωνα με τα όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ενεργητικά ανομιμοποίητη αφού οι αιτούντες έχουν εκδώσει αμοιβολόγιο το οποίο δεσμεύει και τους καθ' ών, οι οποίοι δεν υποβάλουν την κρινόμενη αίτηση προς καθορισμό της ανάλογης αμοιβής. Περαιτέρω η επιδίκαση των αιτουμένων ποσών δεν είναι δυνατή με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αφού δεν προβλέπεται για την περίπτωση αυτή προσωρινή επιδίκαση απαίτησης η οποία σε κάθε περίπτωση θα οδηγούσε σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος των αιτούντων. Σε πλήρη ικανοποίηση θα οδηγούσε και η ικανοποίηση του αιτήματος προσκόμισης των καταλόγων με τους τίτλους του ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν οι καθ' ών κατά τα επίδικα έτη προκειμένου να προβεί στην διανομή στους δικαιούχους της αμοιβής τους και να τους προσκομίζει κάθε έτος. Απορριπτέο επίσης είναι και το αίτημα να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της αμοιβής αυτής για τους παραγωγούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% του 50% στους τραγουδιστές αφού υποβάλλεται χωρίς έννομο συμφέρον έναντι της καθή' ής.

Τα δικαστικά έξοδα των διαδικών πρέπει να συμψηφισθούν εν όψει της δυσχέρειας του Νομικού ζητήματος που αντιμετωπίστηκε και της διάστασης της Νομολογίας (αρθρ.179 ΚΠολ.Δικ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους τρεις πρώτους των καθ' ών και ερήμην της τέταρτης

· ·

Απορρίπτει την αίτηση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδικών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Λαμία στις 20-11-2008 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ Για τη δημοσίευση

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ